

დანიელის წიგნი — ას ოთხმოცდაცხრამეტი

პანიუმის ბრძოლის წინასწარმეტყველური გობელენი: კვირის კანონის შესავალი

Jeff Pippenger

2024-04-19

პანიუმის ბრძოლა არსებითად სულიერი ბრძოლა იყო. კვირა დღის კანონის წინ, მერვე პრეზიდენტი, რომელიც 1989 წელს, აღსასრულის ჟამს, რონალდ რეიგანის შემდეგ მეექვსეა, რომელიც აგრეთვე უკანასკნელი რესპუბლიკელი პრეზიდენტი, და რომელიც უმდიდრესი პრეზიდენტი, და რომელიც ასევე აღძრავს გლობალიზმის მთელ სამეფოს, განდგომილ პროტესტანტიზმს წარუძღვება პანის ბერძნული რელიგიის დამარცხებაში, რომელიც გლობალიზმის „ვოუკიზმია“. მეთერთმეტე და მეთორმეტე მუხლებში, ისტორია, რომელიც 2014 წელს უკრაინის ომით იწყება, მეთექვსმეტე მუხლში კვირა დღის კანონით სრულდება. მეთხუთმეტე მუხლი არის პანიუმის ბრძოლა, და პანიუმის ბრძოლას მიჰყავს აქტიუმის ბრძოლამდე, რომელიც მესამე მსოფლიო ომია.

„დიდი მიწისძვრის“ ჟამს, რომელიც მეთექვსმეტე მუხლის კვირის კანონია, მესამე ვაების ისლამი თავს ესხმის შეერთებულ შტატებს, რის შედეგადაც განრისხდებიან ერები და დგება ეროვნული დაღუპვა. ამ თავდასხმას წინ უძღვის პანიუმის ბრძოლა. კვირის კანონის დროს მყარდება გველეშაპის, მხეცისა და ცრუწინასწარმეტყველის სამმაგი კავშირი.

„პაპობის დაწესებულების განმამტკიცებელი დადგენილებით, რომელიც ღვთის კანონის დარღვევით იქნება გამოცემული, ჩვენი ერი სრულად განიშორებს თავს სიმართლისგან. როდესაც პროტესტანტიზმი ხელს გადასწვდენს უფსკრულზე, რათა რომაული ძალის ხელს ჩასჭიდოს; როდესაც იგი გადაიწვდენს უფსკრულის იქით, რათა სულიერიზმს ხელჩაკიდებული შეერწყას; როდესაც ამ სამმაგი კავშირის ზემოქმედებით ჩვენი ქვეყანა უარყოფს თავისი კონსტიტუციის ყოველ პრინციპს, როგორც პროტესტანტული და რესპუბლიკური მმართველობისას, და მოამზადებს ნიადაგს პაპობრივი სიცრუეებისა და ცდომილებების გასავრცელებლად, მაშინ გვეცოდინება, რომ სატანის საოცარი მოქმედების დრო დამდგარა და რომ აღსასრული ახლოს არის.“ მოწმობანი, ტომი 5, 451.

ამ დროს პაპობის სასიკვდილო ჭრილობა სრულად არის განკურნებული, და იგი უზენაესი ძალაუფლებით მმართველობს იქამდე, ვიდრე ბოლოს თავის აღსასრულს მიაღწევს და არავინ ეყოლება შემწედ. სწორედ მაშინ, როდესაც რომი მესამე დაბრკოლებას სძლევა, იგი მმართველობს, როგორც ეს წარმართული რომის სახით არის წარმოდგენილი დანიელის წიგნის მერვე თავში, მეცხრე მუხლში, და მეთერთმეტე თავის მეთექვსმეტედან მეცხრამეტე მუხლების ჩათვლით. როდესაც პაპურმა რომმა სამი რქა მოიცილა, იგი უზენაესი ძალაუფლებით მმართველობდა ათას ორას სამოცი წლის განმავლობაში, ისევე როგორც წარმართული რომი უზენაესი

ძალაუფლებით მმართველობდა სამას სამოცი წლის განმავლობაში მას შემდეგ, რაც მან ეგვიპტე, მესამე დაბრკოლება, ძვ. წ. 31 წელს აქტიუმის ბრძოლაში დაიპყრო.

გრამატიკაში სუფიქსი „ium“ ემატება სიტყვის ბოლოს, რათა ჩამოყალიბდეს არსებითი სახელი, რომელიც აღნიშნავს ადგილს, მდგომარეობას ან რაიმეს ერთობლიობას. იგი ჩვეულებრივ გამოიყენება ტექნიკური და სამეცნიერო ტერმინების წარმოქმნაში, განსაკუთრებით ქიმიასა და ბიოლოგიაში. მაგალითად: „stadium“ აღნიშნავს ადგილს სპორტული შეჯიბრებებისა თუ სხვა ღონისძიებებისთვის, „aquarium“ აღნიშნავს ადგილს, სადაც წყლის ორგანიზმები ან მცენარეები საჩვენებლად ინახება, ხოლო „gymnasium“ აღნიშნავს ადგილს ფიზიკური ვარჯიშისა თუ მომზადებისთვის. სამეცნიერო ტერმინოლოგიაში „ium“ ხშირად გამოიყენება ქიმიური ელემენტის ან ნაერთის აღსანიშნავად, განსაკუთრებით მაშინ, როდესაც ეს ელემენტი ან ნაერთი იზოლირებულია ან აღმოჩენილია. მაგალითად: „sodium“ აღნიშნავს ქიმიურ ელემენტს სიმბოლოთი Na, „calcium“ აღნიშნავს ქიმიურ ელემენტს სიმბოლოთი Ca.

წარმართული რომის უზენაესი მმართველობის დასაწყისი აღსრულდა აქტიუმის ბრძოლაში, ხოლო პანიუმის ბრძოლამ გაუხსნა კარი იმ ომს, რომელსაც აქტიუმი წარმოადგენს; რადგან „ხაზი ხაზზე“ აქტიუმი წარმოადგენს საკვირაო კანონს, როდესაც პაპობა კვლავ უზენაესად მართავს მსოფლიოს.

აქტიუმი საზღვაო ბრძოლა იყო, ხოლო პანიუმი — სახმელეთო ბრძოლა; ამრიგად, ამ ორი ბრძოლის კავშირი წარმოადგენს ბრძოლას, რომელიც მსოფლიო მასშტაბისაა და მოიცავს როგორც ხმელეთს, ისე ზღვას. აქტიუმი, ძველი ისტორიის ყველაზე სახელგანთქმული საზღვაო ბრძოლა, ასევე მსოფლიო ომს წარმოადგენს, რადგან „წყალნი, რომელნიც იხილე, სადაც მეძავი ზის, არიან ხალხნი და სიმრავლენი და ნათესავნი და ენანი.“ პანიუმი წარმოადგენს სულიერ ომს, რომელიც შერწყმულია პოლიტიკურ ომთან მალე მოსავლენ კვირადღის კანონთან დაკავშირებით.

სიტყვა „პან“-ს, როგორც არსებით სახელს, კონტექსტის მიხედვით მრავალი მნიშვნელობა აქვს, მაგრამ ბერძნულ მითოლოგიაში პანი არის მწყემსების, ფარების, სოფლის მუსიკისა და ველური ბუნების ღმერთი. მას ხშირად გამოსახავენ ნახევრად ადამიანისა და ნახევრად თხის სახის ფიგურად, რომელიც ცნობილია მუსიკისა და ბუნების სიყვარულით.

„მოტყუების დიდი დრამის დამაგვირგვინებელ ქმედებად, თვით სატანა განასახიერებს ქრისტეს. ეკლესია დიდი ხანია აღიარებს, რომ მხსნელის მოსვლას შეჰყურებს, როგორც თავისი იმედების აღსრულებას. ახლა კი დიდი მატყუარა ისე წარმოაჩენს საქმეს, თითქოს ქრისტე უკვე მოვიდა. დედამიწის სხვადასხვა მხარეში სატანა ადამიანთა შორის გამოეცხადება, როგორც დიდებული არსება, თვალისმომჭრელი ბრწყინვალეობით მოსილი, რომელიც ჰგავს იოანეს მიერ გამოცხადებაში მოცემულ ღვთის ძის აღწერილობას. გამოცხადება 1:13–15.“ დიდი ბრძოლა, 624.

პანი არის მწყემსი-ღმერთი და განასახიერებს ჭეშმარიტ მწყემსს. სატანის ქრისტედ თავის გასაღება იწყება კვირის კანონის დროს, რადგან „დადგენილებისას“ „ჩვენ

შეგვიძლია“ მაშინ „ვიცოდეთ, რომ დადგა სატანის საკვირველი მოქმედების ჟამი და რომ დასასრული ახლოსაა“.

სიტყვა „pan“ შეიძლება აგრეთვე აღნიშნავდეს არაღრმა, განიერი კიდის მქონე სამზარეულო ჭურჭელს, რომელიც გამოიყენება შესაწავად, გამოსაცხობად ან საჭმლის მოსამზადებლად. საბოლოო ომი კონცენტრირებულია სულიერ იერუსალიმზე, წმიდა მთაზე, რომელიც დროშად არის აღმართული, და იმ მთაზე, რომლისკენაც ღმერთის სხვა ფარა, ჯერ კიდევ ბაბილონში მყოფი, გარბის. იმ დროს ყველა ერი გამოვა სულიერი იერუსალიმის წინააღმდეგ, რომელიც „ფიალად“ (pan) არის მოხსენიებული.

უფლის სიტყვის ტვირთი ისრაელზე, ამბობს უფალი, რომელიც განავრცობს ცას, აფუძნებს დედამიწას და ქმნის კაცის სულს მის შიგნით. აჰა, იერუსალიმს შევაქცევ ძრწოლის სასმისად ყველა გარემომცველი ხალხისთვის, როცა ალყას შემოარტყამენ იუდასაც და იერუსალიმსაც. და იმ დღეს იერუსალიმს ვაქცევ მძიმე ლოდად ყველა ხალხისთვის; ყველა, ვინც მის ტვირთვას იკისრებს, ნატეხებად დაიმსხვრევა, თუნდაც დედამიწის ყველა ხალხი შეიკრიბოს მის წინააღმდეგ. ზაქარია 12:1-3.

იერუსალიმიც ქვაბია, რადგან იგი არის ჭურჭელი, რომელშიც ეს დრამა მიმდინარეობს. „ქვაბი“ არის საჭმლის მოსახარში ჭურჭელი.

და მითხრა მან: კაცის ძეო, ესენი არიან ის კაცნი, რომელნიც ბოროტებას იზრახავენ და უკეთურ რჩევას აძლევენ ამ ქალაქში; რომლებიც ამბობენ: დრო ახლოს არ არის; ვაშენოთ სახლები; ეს ქალაქი ქვაბია, ჩვენ კი — ხორცი. ამიტომ იწინასწარმეტყველე მათ წინააღმდეგ, იწინასწარმეტყველე, კაცის ძეო. და უფლის სული გადმოვიდა ჩემზე და მითხრა: ილაპარაკე; ასე ამბობს უფალი: ასე თქვით თქვენ, ისრაელის სახლო; რადგან ვიცი ის, რაც თქვენს გონებაში ამოდის, თითოეული თქვენგანისა. გაამრავლეთ თქვენი დახოცილნი ამ ქალაქში და მისი ქუჩები დახოცილებით აავსეთ. ამიტომ ასე ამბობს უფალი ღმერთი: თქვენი დახოცილნი, რომლებიც მის შუაგულში დაყარეთ, ისინი არიან ხორცი, და ეს ქალაქი — ქვაბი; ხოლო თქვენ მე გამოგიყვანთ მისი შუაგულიდან. მახვილისა შეგეშინდათ, და მე მოვაწევ თქვენზე მახვილს, ამბობს უფალი ღმერთი. და გამოგიყვანთ მისი შუაგულიდან და უცხოთა ხელში გადაგცემთ, და აღვასრულებ თქვენ შორის სამართალს. მახვილით დაეცემით; ისრაელის საზღვარზე განგსჯით თქვენ, და შეიცნობთ, რომ მე ვარ უფალი. ეს ქალაქი აღარ იქნება თქვენთვის ქვაბი და არც თქვენ იქნებით ხორცი მის შუაგულში; ისრაელის საზღვარზე განგსჯით თქვენ. და შეიცნობთ, რომ მე ვარ უფალი; რადგან ჩემს წესებში არ გივლიათ, არც ჩემი სამართალი აღვისრულებიათ, არამედ თქვენ ირგვლივ მყოფი წარმართების ჩვეულებათა მიხედვით იქცეოდით. ეზეკიელი 11:2-12.

ინგლისურ ენაში „pan“ როგორც პრეფიქსი ნიშნავს „უნივერსალურს“, „ყველას“ ან „მთელზე გამავალს“. მაგალითად, „panorama“ აღნიშნავს რაიმე ტერიტორიის ფართო ან ყოვლისმომცველ ხედს, „pantheism“ აღნიშნავს რწმენას, რომ სამყარო ღვთაებრივია, ხოლო „Pan-American“ აღნიშნავს იმას, რაც ამერიკების ყველა ქვეყანას მოიცავს. ამრიგად, „pan“ მიუთითებს მსოფლიო მასშტაბის ომზე.

„სატანა უმნიშვნელო საკითხებით აცდენს ადამიანთა გონებას, რათა მათ მკაფიო და ნათელი ხედვით ვერ დაინახონ უზარმაზარი მნიშვნელობის საკითხები. მტერი გეგმავს ქვეყნიერების მახეში გაბმას.“

„ე.წ. ქრისტიანული სამყარო უნდა იქცეს დიდი და გადამწყვეტი მოქმედებების ასპარეზად. ხელისუფლებაში მყოფნი პაპობის მაგალითისამებრ conscience-ის მაკონტროლებელ კანონებს გამოსცემენ. ბაბილონი ყველა ერს ასმევს მისი სიძვის რისხვის ღვინოს. ყოველი ერი იქნება ჩათრეული.“ Selected Messages, book 3, 392.

სიტყვა „აქტი“, როგორც არსებითი სახელი, ნიშნავს „საკანონმდებლო ორგანოს მიერ მიღებულ ოფიციალურ წერილობით გადაწყვეტილებას ან კანონს“.

„როდესაც ჩვენი ერი ისე უარყოფს თავისი მმართველობის პრინციპებს, რომ კვირადღის კანონს დაადგენს, პროტესტანტიზმი ამ ქმედებით პაპიზმს ხელს ჩამოართმევს.“ Testimonies, ტომი 5, 712.

所谓的基督教世界乃是一处伟大行动、或诸般作为的舞台,并且万国 (pan) 都将被牵涉其中. “act”一词也可指戏剧、电影或其他表演中的一个分幕或段落,通常以一组特定的事件或行动为其特征. “act”一词作为动词,意为施行某一特定的行动,或以某种方式行事.它也可指假装或扮演角色,如在戏剧或电影中表演.

„სამყარო თეატრია. მსახიობნი, მისი მკვიდრნი, ემზადებიან, რათა ითამაშონ თავიანთი წილი უკანასკნელ დიდ დრამაში. ღმერთი თვალთახედვიდან არის დაკარგული. კაცობრიობის დიდ მასებში ერთობა არ არსებობს, გარდა იმისა, როდესაც ადამიანები ერთიანდებიან თავიანთი ეგოისტური მიზნების აღსასრულებლად. ღმერთი უყურებს. მისი განზრახვანი თავის ურჩ ქვეშევრდომთა მიმართ აღსრულდება. სამყარო ადამიანთა ხელში არ არის გადაცემული, თუმცა ღმერთი დროებით უშვებს, რომ აღრევისა და უწესრიგობის ძალებმა იბატონონ. ქვემოდან მომავალი ძალა მოქმედებს, რათა მოამზადოს დრამის უკანასკნელი დიდი სცენები,—სატანა, ქრისტედ მოსული, და მოქმედი ყოველგვარი უსამართლობის საცდურით მათში, რომელნიც საიდუმლო საზოგადოებებში თავს ერთმანეთთან აკავშირებენ. ისინი, რომელნიც კავშირგაბმის ვნებას ემორჩილებიან, მტრის გეგმებს ახორციელებენ. მიზეზს შედეგი მოჰყვება.“

„ცოდვამ თითქმის მიაღწია თავის ზღვარს. აღრეულობა ავსებს სამყაროს, და დიდი საშინელება მალე დაატყდება ადამიანებს. დასასრული ძალიან ახლოსაა. ჩვენ, რომელთაც ვიცით ჭეშმარიტება, უნდა ვემზადებოდეთ იმისათვის, რაც მალე თავს დაატყდება სამყაროს, როგორც ყოვლისმომცველი მოულოდნელობა.“ Review and Herald, September 10, 1903.

პანიუმი და აქტიუმი მესამე მსოფლიო ომს განასახიერებს. იმ ომში ზებუნებრივი გამოვლინებები იქნება, როგორც ამას ბერძნული თხისღმერთი პანი წარმოადგენს. ეს ომი დაკავშირებული იქნება კვირა დღის კანონის „აქტის“ სახით აღსრულებასთან. და ეს ომი განისაზღვრება როგორც „დიადი დრამის უკანასკნელი სცენები“, რადგან იგი მხოლოდ კვირა დღის კანონმდებლობის აღსრულების იურიდიული აქტი კი არ არის, არამედ სახარების დრამის კულმინაციაა ადამიანური გამოცდის ვადის დასასრულის

ჟამს. იმ ბრძოლის წინ, სადაც პანიუმი და აქტიუმი წინასწარმეტყველურად ერთიანდება, დანიელის მეთერთმეტე თავის მეთექვსმეტე მუხლში, ღვთის უკანასკნელი დღეების ლაშქარი უკვე აღმრული იქნება, და მათი დროშა, რომელიც ნიშანია, მაშინ აღიმართება. „ნიშნის“ ძირითადი მნიშვნელობა არის ლაშქრის დროშა.

აქტი და პანი არიან აქტიუმი და პანიუმი, და საკვირველი ენათმეცნიერი განაგებდა ორივე ბრძოლის გეოგრაფიას, სახელებსა და ისტორიას, რადგან ეს არის ისტორია უშუალოდ მალე მოსასვლელი კვირადღის კანონის წინ. პანიუმის ბრძოლა მოხდა ძვ. წ. 200 წელს, ხოლო მეთექვსმეტე მუხლი განსაზღვრავს რომს, როგორც იერუსალიმის დამპყრობელს ძვ. წ. 63 წელს.

უკანასკნელი დღეების იმ ისტორიას შორის, რომელიც წარმოდგენილია ძვ. წ. 200 წლიდან ძვ. წ. 63 წლამდე პერიოდით, შეერთებულ შტატებში მხეცის ხატის ჩამოყალიბება აღსრულდება, როგორც ეს წარმოდგენილია ძვ. წ. 161 წლიდან ძვ. წ. 158 წლამდე ისტორიით. იმ პერიოდის წინ, როდესაც შეერთებულ შტატებში მხეცის ხატის აღმართვის საბოლოო მოძრაობები დაიწყება, მოხდება მოვლენა, რომელიც წარმოდგენილია მოდენის აჯანყებით ძვ. წ. 167 წელს. ეს აჯანყება წინასახედ არის მოცემული, როგორც საბერძნეთის იძულებითი რელიგიის წინააღმდეგ აჯანყება, და ეს აჯანყება მიიყვანს საგზაო ნიშნულამდე, რომელიც წარმოდგენილია ტაძრის ხელახლა კურთხევით ძვ. წ. 164 წელს.

ძვ. წ. 164 წელი იუდაიზმში იხსენება იმ სასწაულის გამო, whereby ერთი დღის სამყოფი წმიდა ზეთი რვა დღეს გაგრძელდა. ამგვარად, ძვ. წ. 164 წელი, რომელიც ძვ. წ. 161 წელს უსწრებს, განსაზღვრავს სატანურ სასწაულს, რომელიც აღსრულდა ღვთის განდგომილი ხალხისთვის. ეს სასწაული წარმოდგენილია ისე, რომ ერთი დღე რვა დღეს წარმოშობს, და იმ პირველი დღის ზეთი იყო ის, რაც მთელი რვა დღის განმავლობაში ამარაგებდა. სასწაული მოევლინა იმ ერთ ნაწილს, რომელიც შვიდთაგანი იყო, და ეს გზანიშნული დგას სწორედ იმავე ისტორიაში, სადაც სრულდება გამოცანა მერვისა, რომელიც შვიდთაგანია, როგორც განდგომილ რესპუბლიკურ რქაზე, ისე განდგომილ პროტესტანტულ რქაზე.

სატანური სასწაულების გამოვლინება, რომელიც მალე მოსალოდნელ საკვირაო კანონს უსწრებს წინ, დაკავშირებულია ბერძნულ ღმერთთან, პანთან. როდესაც პანიუმის ბრძოლა ტრამპისა და განდგომილი პროტესტანტიზმის მიერ იქნება წამოწყებული და მოგებული, „პანდორას ყუთი“ უკვე გახსნილი იქნება და აღარ იარსებებს გზა იმ პრობლემების გადასაჭრელად, რომლებიც მაშინ კაცობრიობაზე იქნება დატრიალებული, რადგან „დიდი შიში მალე მოაწევს ადამიანებს. დასასრული ძალიან ახლოსაა. ჩვენ, ვინც ჭეშმარიტება ვიცით, უნდა ვემზადებოდეთ იმისთვის, რაც მალე დაატყდება თავს მსოფლიოს, როგორც ყოვლისმომცველი მოულოდნელობა.“

ერთი ას ორმოცდაათი ათასი არიან ისინი, რომელნიც დაებეჭდნენ ღვთის სიტყვის განმწმედი ძალით, რომელიც მოწოდებულ იქნა იესო ქრისტეს გამოცხადების ბეჭდების ახსნის მეშვეობით. ეს გამოცხადება მოიცავს ჭეშმარიტების რამდენიმე განსაზღვრულ ხაზს და გვაძლევს წმიდად განმწმედელ მოძღვრებას იმის შესახებ, თუ

ვინ არის იესო. როგორც ღვთის სიტყვა, იგი არის საკვირველი ენათმეცნიერი, რომელმაც მართავდა ყოველ ადამიანურ ენას, რადგან თავისი ძალით მან წარმოშვა სხვადასხვა ენა, როცა ბაბილონის გოდოლთან გარდმოავლინა აღრევა. იგი არის საკვირველი მრიცხველი, რომელმაც დაფარა საიდუმლოებანი თავისი სიტყვის მიერ დადგენილ რიცხვებში და მთელი თავისი ქმნილების შიგნით. იგი არის ისტორიის მმართველი, რადგან ისტორია არის „მისი“ ამბავი. მან შექმნა დედამიწა და წარღვნის შემდეგ მართავდა პლანეტა დედამიწის გეოგრაფიულ სახეს, და ამიტომაც — იმ სხვადასხვა წინასწარმეტყველურ გეოგრაფიას, რომლებიც შეადგენენ მის სიტყვაში ნაპოვნ „ქეშმარიტებებს“. ერთი ას ორმოცდაოთხი ათასი, სხვა საკითხებთან ერთად, წარმოადგენენ მათ, ვინც ამჟღავნებს რწმენას, რომ მან შექმნა ყოველი რამ.

თავდაპირველად იყო სიტყვა, და სიტყვა იყო ღმერთთან, და სიტყვა იყო ღმერთი. იგი თავდაპირველად იყო ღმერთთან. ყოველივე მის მიერ შეიქმნა; და მის გარეშე არაფერი შექმნილა, რაც კი შექმნილა. იოანე 1:1–3.

პანდორას ყუთის ისტორია ძველი ბერძნული მითოლოგიის მითია. იგი უმთავრესად გადმოცემულია ბერძენი პოეტის ჰესიოდეს „შრომებსა და დღეებში“ და სხვა სხვადასხვა კლასიკურ წყაროებში. ცხადია, ეს ედემის ბაღში ევას გამოცდილების პარაფრაზას წარმოადგენს. სახელწოდება „პანდორა“ ძველი ბერძნული მითოლოგიიდან მომდინარეობს. იგი წარმოქმნილია ბერძნული სიტყვებისგან: „პან“, რაც ნიშნავს „ყველას“, და „დორა“, რაც ნიშნავს „ძღვენს“. პანდორა ნიშნავს „ყოვლადძღვენილას“. ევა ეკლესიის სიმბოლოა, და ყოველი ძღვენი ღვთის ეკლესიაში მოიპოვება.

ბერძნულ მითოლოგიაში პანდორა იყო პირველი მოკვდავი ქალი, რომელიც ღმერთებმა შექმნეს. მითის თანახმად, იგი ჰეფესტოსმა შექმნა ღმერთთა მეფის, ზევსის, ბრძანებით, როგორც კაცობრიობის დასასჯელად განზრახული გეგმის ნაწილი. თითოეულმა ღმერთმა პანდორას შესძინა თავისი ძღვენი, მათ შორის სილამაზე, მადლი, გონიერება და მომხიბვლელობა. ზევსმა მას მისცა ჭური (გვიანდელ გადმოცემებში იგი კოლოფად იქცა) და უბრძანა, რომ იგი არავითარ შემთხვევაში არ გაეხსნა. ევას ეთქვა, რომ შეეძლო ეჭამა ყოველი ხისაგან, გარდა „ბაღის შუაგულში მდგომი ხისა“.

პანდორა, ცნობისმოყვარეობით ძღვეული, ბოლოს ცდუნებას დაემორჩილა და ჭურჭელი გახსნა. როგორც კი ეს მოიმოქმედა, ყველა ის ბოროტება, ტკივილი და სნეულება, რომლებიც მანამდე მის შიგნით იყო დამწყვდეული, ქვეყნიერებაში გათავისუფლდა და კაცობრიობაში ტანჯვა და უბედურება გაავრცელა. თუმცა ჭურჭელში ერთი რამ დარჩა: იმედი. მითის ზოგიერთ ვერსიაში პანდორამ ჭურჭელი სწრაფად დახურა, რითაც იმედს გაქცევის საშუალება აღარ მისცა, ხოლო სხვებში იმედიც გამოვიდა, რითაც ადამიანებს განსაცდელის წინაშე ოპტიმიზმისა და გამძლეობის ნაპერწკალი მიანიჭა.

პანიუმის ბრძოლა უერთდება აქტიუმის ბრძოლას მალე მოსალოდნელ კვირადღის კანონის დროს, ხოლო მალე მოსალოდნელი კვირადღის კანონი წინასახედ იყო ედემის

ბაღში მომხდარი გამოცდით. ბაღში ეს გამოცდა უბრალოდ ადამსა და ევას ეკუთვნოდათ, მაგრამ უკანასკნელ დღეებში საჭირო იყო, რომ ეს გამოცდა დაპირისპირებოდა მთელ კაცობრიობას მთელი მსოფლიოს მასშტაბით. ბაღში ღვთის სიტყვის რწმენისა თუ ურწმუნოების პირველი გამოცდა წინასახედად წარმოადგენს კვირადღის კანონის უკანასკნელ გამოცდას. ევამ ვერ გაუძლო იმ პირველ გამოცდას და კაცობრიობაზე უბედურებათა კარიბჭე გახსნა, როგორც ეს პანდორას მითშია წარმოდგენილი.

როდესაც პანიუმის ბრძოლა უერთდება აქტიუმის ბრძოლას, გამოცდა, რომელიც ედემის ბაღში იყო წარმოდგენილი, გაიხსნება მთელი კაცობრიობის წინაშე. იმ დროს სამყაროსთვის მონიჭებული სასოება არის დროშა, რომელიც აღმართულია მთელი მსოფლიოსათვის (პანორამისათვის), რათა იხილოს.

მსოფლიოს ყოველ მკვიდრს და დედამიწაზე დამკვიდრებულს, იხილეთ, როცა ის მთებზე დროშას აღმართავს; და როცა საყვირს ჩაჰბერავს, ისმინეთ. ესაია 18:3.

ჩვენ ამ კვლევას გავაგრძელებთ მომდევნო სტატიაში.

„სამყარო თეატრია; მსახიობები, მისი მკვიდრნი, ემზადებიან, რომ თავიანთი როლი შეასრულონ უკანასკნელ დიდ დრამაში. კაცობრიობის დიდ მასებს შორის არ არსებობს ერთიანობა, გარდა იმ შემთხვევისა, როცა ადამიანები შეკავშირდებიან თავიანთი ეგოისტური მიზნების განსახორციელებლად. ღმერთი დაჰყურებს. მისი მიზნები მის ურჩ ქვეშევრდომებთან მიმართებით აღსრულდება. ქვეყნიერება ადამიანთა ხელში არ არის გადაცემული, თუმცა ღმერთი ერთ ხანს უშვებს, რომ აღრეულობისა და უწესრიგობის ძალებმა იბატონონ. ქვემოდან მოქმედებს ძალა, რათა დრამის უკანასკნელი დიდი სცენები მოიყვანოს სისრულეში,—სატანა, რომელიც ქრისტედ მოვა და ყოველგვარი სიცრუით დამყარებული უსამართლო საცდურით იმოქმედებს მათში, ვინც ფარულ საზოგადოებებში უკავშირდება ერთმანეთს. ისინი, ვინც კავშირთა შექმნის ვნებას ემორჩილებიან, მტრის გეგმებს ახორციელებენ. მიზეზს შედეგი მოჰყვება.“

„ამ უწყებას არასოდეს ჰქონია ისეთი დიდი ძალა, როგორც მას დღეს აქვს. მსოფლიო სულ უფრო მეტად არაფრად აგდება ღვთის მოთხოვნებს. ადამიანები გამბედავნი გახდნენ ცოდვის ჩადენაში. ქვეყნის მკვიდრთა ბოროტებამ თითქმის აღავსო მათი ურჯულოების საზომი. ეს დედამიწა თითქმის მისულა იმ მდგომარეობამდე, როცა ღმერთი ნებას მისცემს გამანადგურებელს, მასზე თავისი ნება აღასრულოს. ადამიანთა კანონების ღვთის რჯულის ნაცვლად დამკვიდრება, კვირა დღის ამადლება მხოლოდ ადამიანური ძალაუფლებით ბიბლიური შაბათის ნაცვლად, არის უკანასკნელი მოქმედება ამ დრამაში. როდესაც ეს ჩანაცვლება საყოველთაო გახდება, ღმერთი გამოაცხადებს თავს. იგი აღდგება თავის დიდებულებაში, რათა საშინლად შეარყიოს დედამიწა. იგი გამოვა თავისი ადგილიდან, რათა დასაჯოს მსოფლიოს მკვიდრნი მათი ურჯულოებისათვის, და დედამიწა გამოაჩენს თავის სისხლს და აღარ დაფარავს თავის დახოცილთ.“

„ჩვენ ვდგავართ საუკუნეთა კრიზისის ზღურბლზე. სწრაფი მონაცვლეობით ღვთის სასჯელები ერთმანეთის მიყოლებით მოვა,—ცეცხლი, და წყალდიდობა, და

მიწისძვრა, ომთან და სისხლისღვრასთან ერთად. ამ დროს არ უნდა გაგვიკვირდეს მოვლენები, როგორც დიდი, ისე გადამწყვეტი; რადგან წყალობის ანგელოზი ბევრად აღარ დარჩება შეუწინაღებელთა დასაფარავად.“

„კრიზისი თანდათანობით გვიახლოვდება. მზე ცაში ანათებს, თავის ჩვეულ წრეს აგრძელებს, და ცანი კვლავ ღვთის დიდებას აცხადებენ. ადამიანები კვლავ ჭამენ და სვამენ, რგავენ და აშენებენ, ქორწინდებიან და თხოვდებიან. ვაჭრები კვლავ ყიდულობენ და ყიდიან. ადამიანები ერთმანეთს ეჯახებიან, უმაღლესი ადგილისთვის ეცილებიან. განცხრომის მოყვარულნი კვლავ აწყდებიან თეატრებს, ცხენის რბოლებს, აზარტული თამაშების სახლებში. უმაღლესი აღზნება სუფევს, მაგრამ გამოცდის ჟამი სწრაფად იხურება და ყოველი საქმე მარადიულად გადასაწყვეტად არის მისული. სატანა ხედავს, რომ მისი დრო მოკლეა. მან მოქმედებაში ჩააყენა ყველა თავისი საშუალება, რათა ადამიანები მოტყუვდნენ, შეცდომაში შევიდნენ, დაკავებულნი იყვნენ და მოჯადოებულნი დარჩნენ, ვიდრე გამოცდის დღე დასრულდებოდა და წყალობის კარი სამუდამოდ დაიხურებოდა.“

„ცოდვამ თითქმის მიაღწია თავის ზღვარს. სამყაროს აღრეულობა ავსებს, და დიდი საშინელება მალე დაატყდება ადამიანებს. დასასრული მეტად ახლოსაა. ჩვენ, რომელთაც ჭეშმარიტება ვიცით, უნდა ვემზადებოდეთ იმისათვის, რაც მალე დაატყდება სამყაროს, როგორც ყოვლისმომცველი მოულოდნელობა.“

„ამ გამეფებული ურჯულოების ჟამს ჩვენ შეიძლება ვიცოდეთ, რომ უკანასკნელი დიდი კრიზისი მოახლოებულია. როდესაც ღვთის რჯულისადმი ურჩობა თითქმის საყოველთაო გახდება, როდესაც მისი ხალხი თანამომემთა მიერ დაითრგუნება და იტანჯება, უფალი ჩაერევა.“

„ჩვენ ვდგავართ დიდი და საზეიმო მოვლენების ზღურბლზე. წინასწარმეტყველებანი სრულდება. უცნაური, მოვლენებით აღსავსე ისტორია იწერება ზეცის წიგნებში. ჩვენს სამყაროში ყოველივე მღელვარებაშია. არის ომები და ომების ამბები. ერებმა განრისხდნენ, და დადგა მკვდართა ჟამი, რათა განიკითხონ ისინი. მოვლენები იცვლება, რათა მოიტანონ ღვთის დღე, რომელიც დიდად მოისწრაფის. თითქოს დროის მხოლოდ ერთი წამიღა რჩება. მაგრამ თუმცა უკვე ერი ერის წინააღმდეგ აღდგა და სამეფო — სამეფოს წინააღმდეგ, ჯერ კიდევ არ არის საყოველთაო შეტაკება. ჯერაც ოთხი ქარი შეჩერებულია, ვიდრე ღვთის მსახურნი თავიანთ შუბლებზე დაიბეჭდებოდნენ. მაშინ მიწიერი ძალები თავიანთ ძალებს უკანასკნელი დიდი ბრძოლისათვის შეკრებენ.“ Christian Service, 50, 51.